

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **LEASING - STAR spol. s r. o. Teplice**, se sídlem Nákladní 1060, 415 01 Teplice, IČ: 41324536, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Savko, advokátem se sídlem Dlouhá 31/63, 415 01 Teplice v Č., proti žalovanému: **Finanční úřad v Teplicích**, se sídlem Dlouhá 42, 415 01 Teplice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 8. 2007, č. j. 15 Ca 131/2007 - 16, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem. Současně s předmětnou žalobou žalobce podal i návrh na vydání předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému zakázáno až do rozhodnutí o žalobě v této věci pokračovat v projednávání zprávy o kontrole daně z přidané hodnoty ze dne 14. 9. 2006, č. j. 137939/06/210931/2445. Stěžovatel nezákonný zásah spatřoval v tom, že žalovaný zastává názor, že není v daňovém řízení zastoupen.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K výzvě soudu tento svůj návrh odůvodnil tím, že pro vytvoření rezervy na úhradu případného dodatečného odvodu vytváří rezervu tím, že zrušila pobočku v Liberci, ukončila pracovní poměr se čtyřmi zaměstnanci, tj. aby snížila výdaje musela změnit koncepci rozvoje. Stěžovatel dále uvedl, že angažoval advokáta JUDr. Savka již v lednu 2006, když obdržel platební výměr správce daně na daň z přidané hodnoty ze dne 14. 12. 2005 za kontrolované období měsíce srpna 2005 ve výši 794 580 Kč (věc se v současné době nachází u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod apod. zn. 15 Ca 218/2006). Na základě této namátkové kontroly pak správce daně zahájil kontrolu za období od února 2003 do prosince 2004. Závěr zprávy z 14. 9. 2006 je předepsat stěžovateli k dodatečnému odvodu na DPH částku 4 791 648 Kč. Stěžovatel uvedl, že mu správce daně brání v realizaci práva na právní pomoc ve smyslu čl. 32 odst. 7 LZPS. Nenahraditelnou újmu pak spatřuje v tom, že buď bude v řízení pokračovat bez právní pomoci, nebo angažuje jiného advokáta či daňového poradce, aby se ubránil závěrům výše uvedené kontrolní zprávy. Pokud se jim ubránit nedokáže, bude to znamenat zvýšení výdajů na obranu proti rozhodnutí správce daně a odvolacího orgánu. Následné vymáhání náhrady způsobené škody pak může znamenat jen výdaje a následně příjmy do konkursní podstaty, protože jen zaplacení částky 4 791 648 Kč správcem daně, bez ohledu

na probíhající soudní řízení, může odstranit riziko exekuce na majetek stěžovatele. Její nezaplacení by vzhledem ke způsobu penalizace znamenalo pro stěžovatele okamžitý konec.

Žalovaný se k tomuto návrhu stěžovatele nevyjádřil.

Kasační stížnost podle § 107 s. ř. s. nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by **výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí** znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Je tedy zřejmé, že odkladný účinek lze (a to i ve vztahu ke kasační stížnosti) přiznat pouze ve vztahu k rozhodnutí. Napadeným usnesením krajský soud odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Žalovaný tedy dosud nevydal žádné rozhodnutí jehož právní účinky by bylo možné odložit ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě by pak v úvahu připadalo pouze vydání **předběžného opatření** ve smyslu § 38 s. ř. s. Jak již Nejvyšší správní soud judikoval: „*Ustanovení § 120 s. ř. s. ani jiné ustanovení tohoto zákona obecně nevylučuje, aby předběžné opatření vydal i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti. V úvahu může přicházet vydání předběžného opatření zejména v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí krajského soudu ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, nevybovél-li krajský soud žalobě.*“ (Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publikováno pod č. 735/2006 Sb. NSS). Návrh stěžovatele však ani podle obsahu nelze (na rozdíl od žaloby, kde bylo navrhováno vydat předběžné opatření, kterým by bylo žalovanému zakázáno až do rozhodnutí o žalobě pokračovat v projednávání sporné zprávy o kontrole) považovat za návrh na vydání předběžného opatření. K tvrzení stěžovatele, že případné vymáhání náhrady škody už nezabrání likvidaci jeho existence, Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel má možnost žádat o přiznání odkladného účinku rozhodnutí, kterými bude stanovena jeho daňová povinnost.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček, v. r.
předseda senátu